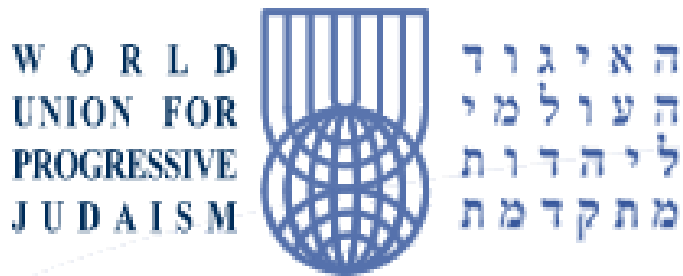

5776

Torah from Around the World

Het Goddelijke attribuut van chesed (liefde en goedheid) zei: „Zolang Awraham er was, had ik niets te doen, want hij deed mijn werk in mijn plaats.” Sefer HaBahir

---

Sjabbat 29 november 2015 / 16 kislev 5776, Wajisjlach, Beresjiet / Genesis 32:4 - 36:43
Tanach, blz. 66 - 75
Haftara: Jirmija 29:1 -14
Tanach, blz. 976 - 977

Commentaar: Richard M. Joe is president van de Yeshiva University in New York. Hij is al decennia actief op het gebied van joods onderwijs.

Vertaling: Paula Reisner

[De oorspronkelijke Engelse tekst.](#)

Jaäkov of Jisraël. What's in a name?

Het centrale thema in sidra Wajisjlach is Jaäkofs worsteling met Esavs aartsengel. De Tora vertelt ons dat God Jaäkofs naam veranderde in Jisraël, Israël, als gevolg van Jaäkofs overwinning.

Er zijn vele andere naamsveranderingen in de Tora. Awram wordt Awraham, en Sarai wordt Sara. Er is echter een wereld van verschil tussen deze naamsveranderingen en die van Jaäkov. De Talmoed (Berachot 13a) leert ons dat iemand die naar Awrahams oorspronkelijke

naam verwijst, een gebod overtreedt. Hetzelfde geldt voor Sara. Onze Tora echter verwijst echter naar zowel Jaäkov als naar Israël nadat hij Esavs engel heeft overwonnen.

Nergens vinden we een verbod om Israël Jaäkov te noemen. Wat is de reden van dit onderscheid?

Om die vraag te kunnen beantwoorden moeten we de betekenis van deze namen onderzoeken. De naam Awram komt van twee Hebreeuwse woorden, *aw – ram*, vader of leider van de 'verhevenen' (in de maatschappij, red). Oorspronkelijk betekende dat, dat hij diende als de leider van deze 'verhevenen'. Maar toen God zijn naam veranderde, werd hij *aw hamon gojiem*, vader van vele volkeren. Nu was zijn missie om de hele samenleving te inspireren, niet alleen de elite. Om deze reden mogen we niet langer de naam Avram gebruiken, aangezien God ons de taak heeft gegeven met de veel meer ambitieuze missie van Avraham.

In tegenstelling hiermee hebben de namen Jaäkov en Israël vandaag de dag voor ons zowel de ene als de andere betekenis. Chassidische meesters zijn van mening dat de naam Israël een verheven persoon betekent, terwijl de naam Jaäkov voor nederigheid staat. Zelfs na zijn naamsverandering, zelfs na het verslaan van de machten die Esav in stelling bracht, en nadat hij tot leider was geworden, bleef hij de nederige Jaäkov. Daarom, zo stellen de Chassidische meesters, bleef de Tora naar hem verwijzen als Jaäkov. Zelfs als men is verheven tot het niveau van Israël, moet men vasthouden aan de menselijkheid en nederigheid van Jaäkov.

Ik geef de voorkeur aan een ietwat gewijzigde verklaring. Israël komt van het Hebreeuwse woord *sar*. Het betekent koninklijk optreden en adel. Wij, de Bné Jisraël, de nakomelingen van Israël, worden uitgedaagd ons waardig en oprecht te gedragen, om qua karakter, moraal en deugzaamheid ons uitmuntend te tonen, en om onze gemeenschap te leiden. We moeten onze energie niet alleen inzetten om onszelf te verbeteren, maar om de mensheid te verbeteren en de westerse beschaving te bevorderen. De naam Jaäkov daarentegen kreeg hij omdat Jaäkov zijn broers *ekev*, hiel, vastgreep. Zijn naam betekent 'hij die (voortdurend ergens naar) streeft', hij die altijd iets meer, iets verder probeert te grijpen.

Door de beide namen te blijven gebruiken, leren we hoe belangrijk beide kwaliteiten zijn. Naast het feit dat we Israël zijn, dat wil zeggen een soort adel die zorgt dat de beschaving zich verspreid doordat we de waarden die wij koesteren verbreiden, moeten we ook vasthouden aan de oorspronkelijke basisnaam Jaäkov. De naam Jaäkov herinnert ons er aan dat zelfs al zijn we bij wijze van spreken van adel, we desondanks moeten streven naar een ontwikkeling die voortgedreven wordt door nederigheid. We mogen nooit op onze lauweren rusten, maar moeten voortdurend proberen de wereld te verbeteren: spiritueler, meer idealistisch en met meer toewijding aan de ethiek.